

Duende

Per a flauta i piano
Para flauta y piano
For flute and piano
Pour flute et piano
Für Flöte und Klavier

Carles Guinovart i Rubiella

Duende

per a flauta i piano

1a edició: febrer de 2007

© Carles Guinovart

© Drets per aquesta edició cedits a: **DINSIC Publicacions Musicals, S.L.**
Santa Anna 10, E 3a - 08002 Barcelona

Disseny coberta: Ludovica Mosca, *Esclat*, (A.S.P.)

Maquetació: DINSIC GRÀFIC

Imprès a: QualityImpres

Comte Güell 24-28 - 08028 Barcelona

Dipòsit legal: B-8.867-2007

ISMN: M-69210-464-3

La reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment, compresa la reprografia i el tractament informàtic, així com també la distribució d'exemplars mitjançant lloguer i préstec, resten rigorosament prohibides sense l'autorització escrita de l'editor o entitat autoritzada, i estaran sotmeses a les sancions establertes per la llei.

Distribueix: DINSIC Distribucions Musicals, S.L.
Santa Anna, 10, E 3a - 08002 Barcelona
Telf. 93-318.06.05 - Fax 93-412.05.01
e-mail: dinsic@dinsic.com
www.dinsic.com - www.dinsic.es

Duende

La composició **Duende** és un encàrrec del flautista Peter Bacchus, que la va estrenar a Barcelona amb la meva muller, la pianista M. Carme Poch. S'hi pretén unir la càlida expressió de la música espanyola en el seu rerefons andalús, amb la utilització dels grans recursos de la flauta del nostre temps: sons trencats, “tongue-ram” (pizzicato de llengua), veu i so simultanis, valoració del timbre i joc spectral. Així mateix, girs insistents al voltant d'una nota central, d'accents dolorosos potenciats per la marcada dissonància d'un piano acompanyant, ofereixen aquest expressionisme tan carregat de força i misteri que sintetitza en un sol mot el “duende” lorquià. **Duende** és una paraula carregada de ressonàncies màgiques, de retorn a l'origen, ancestralitat perfectament connectada a la poesia surrealista de García Lorca i vol ser, per la meua part, un secret homenatge al poeta de Granada.

Si l'**Encantación** de l'inici és pesant i continguda (amb lentitud quasi llastada), la **Danza espectral**, al bell mig de l'obra, és virtuosa, dinàmica i extravertida. Joc

quasi puntillista, accents desplaçats i un àmbit que relaciona tots els registres de l'instrument de vent en ampli contrast i marcada extensió, ofereix una viva que explota i compensa, en extensió, la densitat sobreca-regada de l'inici, en un continuu *staccato* que empeny endavant i acaba arrombollant-se. Reapareix en soliloqui el “quejío”, el mordent expressiu i rabiós del “duende” a la flauta amb accents de caràcter *jondo*, abans del retorn a la dansa en un llenguatge brillant de punteig dissonant.

L'**Epílogo** que segueix, igualment subtil i encantatori, es correspon amb la Introducció en proporcions, densitat i desolació interior, dins d'una tímbrica espectral que s'ha fet d'acord a dimensionar la idea irreal del **Duende**.

Carles Guinovart i Rubiella

Duende

La composición *Duende* se debe al encargo del flautista Peter Bacchus, quien la estrenó en Barcelona con mi esposa, la pianista Ma. Carme Poch. Se pretende en ella aunar la cálida expresión de la música española en su trasfondo andaluz, con la utilización de los grandes recursos de la flauta de nuestro tiempo: sonidos rotos, “tongue-ram” (pizzicato de lengua), voz y sonido simultáneo y valoración del timbre y juego espectral. Asimismo, giros insistentes alrededor de una nota central, de acentos dolorosos potenciados por un piano acompañante que quiere aportar colorido tímbrico, ofrecen ese expresionismo tan cargado de fuerza y de misterio que sintetiza en un solo término el duende lorquiano. *Duende* es una palabra cargada de resonancias mágicas, de retorno al origen, ancestralidad perfectamente conectada a la poesía surrealista de García Lorca y quiere ser, por mi parte, un secreto homenaje al poeta de Granada.

Si la *Encantación* del comienzo es pesante y contenida (con lentitud casi lastrada), la *Danza espectral*, en el centro de la obra, es virtuosa, dinámica y extravertida.

Juego casi puntillista, acentos desplazados y un ámbito que relaciona todos los registros del instrumento de viento en amplio contraste y marcada extensión, ofrece una vivacidad que explota y compensa, en extensión, la densidad sobrecargada del inicio, en un continuo *staccato* que empuja hacia delante y acaba arremolinándose. Reaparece en soliloquio el “quejío”, el mordente expresivo y rabioso del “duende” en la flauta con acentos de carácter *jondo*, retomando nuevamente la danza en un lenguaje brillante de punteo disonante.

El *Epílogo* que sigue, igualmente sutil y encatatorio, se corresponde con la Introducción en proporciones, densidad y desolación interior, dentro de una tímbrica espectral que se ha hecho de acuerdo a dimensionar la idea irreal del *Duende*.

Carles Guinovart i Rubiella

Duende

The composition of *Duende* comes from a commission by flutist Peter Bacchus, who premiered the piece in Barcelona with my wife, pianist Maria Carmen Poch.

The piece strives to combine the rich expressiveness of Spanish music with its Andalusian and Flamenco roots, along with the expressive devices and techniques available to the contemporary flutist. These include a variety of timbral sounds, the tongue-ram, singing and playing simultaneously, multiphonics and other extended flute techniques. Throughout the piece, a compositional device used often is the development of an idea around a central note, with expressive attacks and colors in the flute, which are re-enforced by the piano with its rich harmonics. My wish is to bring to life this Andalusian spirit pregnant with great energy and mystery which was described so vividly by Lorca as *Duende*. For the Andalusian people, the word *Duende* is filled with a magical resonance, of a returning to one's origins, and of being deeply bonded with one's ancestors. It is a sentiment which is at the heart of the rich surrealist poetry of García Lorca. This piece, in fact, is my secret homage to the poet from Granada,

If the *Encantación* of the beginning has an overwhelming feeling of heaviness and of being weighed

down, *Danza espectral*, the middle section of the piece, is virtuosic, dynamic and extroverted. Playful, almost pointillistic, with constantly displaced accents and making full use of the contrasting registers of the flute, *Danza espectral* offers an explosive vivaciousness which compensates for the heaviness of the *Encantación*. It is almost continuously staccato, always pushing forward and then finishing in a swirl.

In the middle of the dance, however, there suddenly appears a lyrical soliloquy section, the “*quejío*” (a “moan” in English). This section gives an opportunity to the flute to re-affirm its connection with its deepest or most profound *Duende* “*jondo*” (deeply from inside, similar to the term “soul” in relation to Afro-American music). Once this profound connection is re-affirmed, we return to the ritual dance with its vivid colors, staccato dissonances, and brilliant ending.

The *Epílogo* which follows, again in the style of an incantation, corresponds to the introduction, the *Encantación*. It brings us back to the dimension of the unreal, to the *Duende* from which it all springs forth.

Carles Guinovart i Rubiella

Duende

dedicat a Peter Bacchus i M. Carme Poch
per a flauta i piano

Carles Guinovart i Rubiella

I. Encantación

Moderato tranquillo

Flauta

INTO PIANO

play

sing

mf > < *f* > < >

pp ooh

Piano

p ataques cortos, escuchar resonancias (pedal amplificación para resonancias de la flauta)
no coincidente con los ataques

cluster mudo, teclas blancas

p

sfz

p

mf

f

p

(A) voz

mf

pp

p

aah

y

pp

mp

f

p

First system of the musical score. It features a piano (p) and a right-hand (RH) part. The piano part begins with a forte (*f*) dynamic and includes a sforzando (*sfz*) marking. The RH part starts with a forte (*f*) dynamic and includes a *f ma leggiero* marking. Both parts contain complex rhythmic patterns with triplets and sixteenth notes. A rehearsal mark (70) is present in the RH part.

Second system of the musical score. It continues the piano and RH parts. The piano part features a fortissimo (*ff*) dynamic. The RH part includes a forte (*f*) dynamic and a *f ma leggiero* marking. The system concludes with a double bar line.

Third system of the musical score. It features a piano (p) and a right-hand (RH) part. The piano part begins with a forte (*f*) dynamic and includes a *(multiphonics)* marking. The RH part starts with a forte (*f*) dynamic and includes a *p fugaz* marking. Both parts contain complex rhythmic patterns with triplets and sixteenth notes. A rehearsal mark (75) is present in the RH part.

Fourth system of the musical score. It features a piano (p) and a right-hand (RH) part. The piano part begins with a forte (*f*) dynamic and includes a *percussivo* marking. The RH part starts with a forte (*f*) dynamic and includes a *(key perc.)* marking. Both parts contain complex rhythmic patterns with triplets and sixteenth notes. A rehearsal mark (75) is present in the RH part.